

Mücadele Kültürü

2014-11-23 03:41:51 +0200

Hoşunuza gitmeyen bir şey olduğunda değiştirmek için ne yaparsınız?

Geleneksel olarak toplumumuz statükonun ancak şiddetle değişeceğine inanır. Başka tür mücadele yöntemlerinin gelişmeyişinin altında bu inanç yer alsa gerek.

Türklerin İslam'ı bu derece benimseyişlerinde bu temel gözüme çarpar: Türkü İslama çeken, İslamın cihad çağrısıdır ve bu sayede tek bildiği mücadele yöntemine kutsal bir anlam bulur. Merak ediyorum şiddetin amacı mı “îlâ-yı kelime-tullah”tı yoksa “îlâ-yı kelimetullah”ın amacı mı şiddet?

Bu şiddet aşkı bir yandan (günümüzde hala devam eden) orduya ve silaha atfedilen kıymeti gösterir. Osmanlı'nın asker sınıfını koruyan politikasının belki iyi askerlik yapan ama bunun dışındaki hiçbir işte birinci sınıf beceriye erişememiş bir millet ortaya çıkardığını düşünüyorum. Diğer milletlerin yarattığı kültürü ele geçirmek ve çekip çevirmekte mahir fakat kendisi müstakil bir umran, kültür, değer yaratmaktan uzak.

Günümüzde de adalet olsun, hikmet olsun, hakikat olsun hemen hiç bir değere biat etmeyen, temelde iki yüzlülüktен başka değeri kalmamış milletimizin de bu şiddet aşkının meyvesi olduğunu ilham ediyor. İnsanların (her türlü aşağılamaya maruz bıraktıkları) “laf”la herhangi bir şey ol(un)mayacağını, işin her zaman şiddete indirgeneceğini kabul eden “fikir”leri, bizi bizden olmayan insanlarla rahat bir diyalog kurmaktan uzak tutuyor.

Hoşumuza gitmeyen bir şeyi ancak yok ederek, öldürerek veya korkutarak düzeltebileceğimizi düşünüyoruz. O sebeple meseleleri barış içinde çözmek bize yakışmıyor, o sebeple anlaşmak sadece bir aldatmaca olabilir ve elbette tüm dünya bize düşman.